

LEGEA PROTECTIEI MEDIULUI Nr. 137/1995

Republicata în temeiul art. II din Legea nr. 159/1999, publicata în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 512 din 22 octombrie 1999, dându-se articolelor o noua numerotare.

Legea protectiei mediului nr. 137/1995 a fost publicata în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 304 din 30 decembrie 1995 si a mai fost modificata prin Hotarârea Guvernului nr. 314/1998, publicata în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 221 din 17 iunie 1998.

CAPITOLUL I

Principii si dispozitii generale:

Art. 1. Obiectul prezentei legi îl constituie reglementarea protectiei mediului, obiectiv de interes public major, pe baza principiilor si elementelor strategice care conduc la dezvoltarea durabila a societatii.

Art. 2. Formularea definitiilor din aceasta lege este cuprinsa în anexa nr. I la prezenta lege.

Art. 3. Principiile si elementele strategice ce stau la baza prezentei legi, în scopul asigurarii unei dezvoltari durabile, sunt:

- a) principiul precautiei în luarea deciziei;
- b) principiul prevenirii riscurilor ecologice si a producerii daunelor;
- c) principiul conservarii biodiversitatii si a ecosistemelor specifice cadrului biogeografic natural;
- d) principul "poluatorul plateste";
- e) înlaturarea cu prioritate a poluantilor care pericliteaza nemijlocit si grav sanatatea oamenilor;
- f) crearea sistemului national de monitorizare integrata a mediului;
- g) utilizarea durabila;
- h) mentinerea, ameliorarea calitatii mediului si reconstructia zonelor deteriorate;
- i) crearea unui cadru de participare a organizatiilor neguvernamentale si a populatiei la elaborarea si aplicarea deciziilor;
- j) dezvoltarea colaborarii internationale pentru asigurarea calitatii mediului.

Art. 4. Modalitatile de implementare a principiilor si a elementelor strategice sunt:

- a) adoptarea politicilor de mediu, armonizate cu programele de dezvoltare;
- b) obligativitatea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului în faza initiala a proiectelor, programelor sau a activitatilor;
- c) corelarea planificarii de mediu cu cea de amenajare a teritoriului si de urbanism;
- d) introducerea pârgurilor economice stimulative sau coercitive;
- e) rezolvarea, pe niveluri de competenta, a problemelor de mediu, în functie de amploarea acestora;
- f) elaborarea de norme si standarde, armonizarea acestora cu reglementarile internationale si introducerea programelor pentru conformare;
- g) promovarea cercetarii fundamentale si aplicative în domeniul protectiei mediului;
- h) instruirea si educarea populatiei, precum si participarea organizatiilor neguvernamentale la elaborarea si aplicarea deciziilor.

Art. 5. Statul recunoaste tuturor persoanelor dreptul la un mediu sanatos, garantând în acest scop:

- a) accesul la informatiile privind calitatea mediului;
- b) dreptul de a se asocia în organizatii de aparare a calitatii mediului;
- c) dreptul de consultare în vederea luarii deciziilor privind dezvoltarea politicilor, legislatiei si a normelor de mediu, eliberarea acordurilor si a autorizatiilor de mediu, inclusiv pentru planurile de amenajare a teritoriului si de urbanism;
- d) dreptul de a se adresa, direct sau prin intermediul unor asociatii, autoritatilor administrative sau judecatoresti în vederea prevenirii sau în cazul producerii unui prejudiciu direct sau indirect;
- e) dreptul la despagubire pentru prejudiciul suferit.

Art. 6. Protectia mediului constituie o obligatie a autoritatilor administratiei publice centrale si locale,

precum si a tuturor persoanelor fizice si juridice.

Art. 7. Responsabilitatea privind protectia mediului revine autoritatii centrale pentru protectia mediului si agentilor sale teritoriale.

CAPITOLUL II

Reglementarea activitatilor economice si sociale cu impact asupra mediului

Sectiunea 1

Procedura de autorizare

Art. 8. Autoritatile pentru protectia mediului conduc procedura de autorizare si emit acorduri si autorizatii de mediu în conformitate cu art. 11.

Cererea de acord de mediu este obligatorie pentru investitii noi, modificarea celor existente si pentru activitatile prevazute în anexa nr. II la prezenta lege.

Cererea de autorizatie este obligatorie la punerea în functiune a obiectivelor noi care au acord de mediu si, în termen de un an de la intrarea în vigoare a prezentei legi, pentru activitatile existente.

Activitatile care nu implica lucrari de constructii-montaj necesita numai autorizatie de mediu, cu exceptia celor prevazute la pct. 8 lit. g) si i) din anexa nr. II la prezenta lege.

Acordul si/sau autorizatia de mediu se elibereaza dupa obtinerea tuturor celorlalte avize necesare, potrivit legii.

Art. 9. Autoritatea centrala pentru protectia mediului elaboreaza procedura specifica de autorizare pentru activitatile economice si sociale, modelul-cadru de întocmire a raportului privind studiul de impact asupra mediului si nivelul competent sa elibereze acordul si/sau, dupa caz, autorizatia de mediu, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi. Valabilitatea acordului si a autorizatiei de mediu este de maximum 5 ani.

Acordul sau autorizatia de mediu nu se emite în cazul în care nici o varianta de proiect sau program pentru conformare nu prevede eliminarea efectelor negative asupra mediului, raportate la standardele si la reglementarile în vigoare.

Art. 10. Acordul sau autorizatia de mediu poate fi revizuita, daca apar elemente noi, necunoscute la data emiterii, si în cazul reînnoirii acestora, când se poate cere si refacerea raportului privind studiul de impact asupra mediului.

Acordul sau autorizatia de mediu se suspenda pentru neconformare cu prevederile precizate în aceasta, dupa o somatie prealabila, cu termen, si se mentine pâna la eliminarea cauzelor care au determinat suspendarea, dar nu mai mult de 6 luni.

Autoritatile pentru protectia mediului dispun, dupa expirarea termenului de suspendare, oprirea executiei proiectului sau încetarea activitatii. Pentru activitatile existente care nu întrunesc conditiile de autorizare, autoritatea pentru protectia mediului dispune efectuarea bilantului de mediu si stabileste programul pentru conformare, de comun acord cu titularul. Dupa expirarea fiecarui termen acordat, în caz de neconformare, autoritatea competenta pentru protectia mediului dispune încetarea activitatii respective. Dispozitia de încetare este executorie. Litigiile generate de eliberarea, revizuirea sau de suspendarea acordului ori a autorizatiei de mediu se solutioneaza potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 29/1990*).

Art. 11. Procedura de evaluare a impactului asupra mediului consta din fazele: preliminara, propriu-zisa si cea de analiza si validare. Autoritatea pentru protectia mediului organizeaza si decide aplicarea fazelor procedurii, dupa cum urmeaza:

- a) cererea, însoțita de descrierea proiectului, adresata în scris autoritatii pentru protectia mediului de catre titularul proiectului sau al activitatii;
- b) încadrarea actiunii propuse în tipurile de activitati care se supun sau nu studiului de impact asupra mediului;

daca sunt necesare informatii suplimentare, se poate cere titularului un studiu preliminar;

*) Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990 a fost publicata în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 122 din 8 noiembrie 1990.

- c) analiza scopului actiunii propuse, cu participarea autoritatii pentru protectia mediului, a titularului, a unor experti si reprezentanti ai administratiei publice locale, care pot fi afectati de modificarile de mediu generate de punerea în aplicare a acesteia;
- d) întocmirea de catre autoritatea pentru protectia mediului a îndrumarului cu problemele rezultate pe baza analizei conform lit. c) si care trebuie urmarite în raportul privind studiul de impact asupra mediului; comunicarea acestuia catre titular, o data cu lista celorlalte avize necesar a fi obtinute;
- e) prezentarea, de catre titularul proiectului sau al activitatii, a raportului privind studiul de impact asupra mediului, tinând seama de toate alternativele, inclusiv de cea de renuntare la actiunea propusa;
- f) analiza preliminara a raportului de catre autoritatea pentru protectia mediului si acceptarea sau dispunerea motivata a refacerii acestuia;
- g) aducerea la cunostinta si dezbaterea publica a raportului; consemnarea observatiilor si a concluziilor rezultate;
- h) decizia finala a autoritatii pentru protectia mediului, facuta publica si motivata pe baza celor constatate la lit. f) si g);
- i) eliberarea sau respingerea motivata a acordului sau a autorizatiei de mediu în maximum 30 de zile de la decizia finala.

Art. 12. Procedura de autorizare este publica.

Mediatizarea proiectelor si activitatilor pentru care se cere acord sau autorizatie de mediu si a studiilor de impact, precum si dezbaterea publica se asigura de catre autoritatea pentru protectia mediului. Studiile de impact se realizeaza prin unitati specializate, persoane fizice sau juridice atestate, cheltuielile fiind suportate de titularul proiectului sau al activitatii si atunci când I se cere refacerea sau reluarea studiului. Raspunderea pentru realitatea informatiilor furnizate privind actiunea propusa revine titularului, iar pentru corectitudinea raportului studiului de impact, executantului acestuia.

Art. 13. Autoritatile pentru protectia mediului încaseaza sumele provenite din taxele pentru emiterea acordurilor si autorizatiilor de mediu. Quantumul taxelor se stabileste la propunerea autoritatii centrale pentru protectia mediului, prin hotarâre a Guvernului.

Art. 14. Autoritatile pentru protectia mediului încaseaza, de asemenea, sume provenite din tarife pentru lucrarile si serviciile prestate la solicitarea persoanelor fizice si juridice, în cadrul activitatilor pe care le desfasoara în limitele competentelor lor legale.

Nomenclatorul lucrarilor si serviciilor prestate, precum si quantumul tarifelor se aproba prin ordin al conducatorului autoritatii centrale pentru protectia mediului si se publica în Monitorul Oficial al României. Sumele încasate din tarife se utilizeaza de autoritatile pentru protectia mediului, pentru finantarea unor cheltuieli materiale, expertize tehnice, dotari si investitii specifice. Acestea se evidentiaza într-un cont distinct si se gestioneaza în regim extrabugetar. Autoritatile pentru protectia mediului pot utiliza o cota de pâna la 15% din aceste venituri extrabugetare pentru acordarea de stimulente personalului acestora. Metodologia de acordare a stimulentelelor se aproba prin hotarâre a Guvernului, la propunerea autoritatii centrale pentru protectia mediului, în termen de 90 de zile de la data intrarii în vigoare a prezentei legi.

Disponibilitatile înregistrate si neutilizate la finele anului se reporteaza în anul urmator si se utilizeaza cu aceleasi destinatii prevazute la alineatele precedente.

Art. 15. La schimbarea destinatiei sau a proprietarului investitiei, precum si la încetarea activitatilor generatoare de impact asupra mediului este obligatorie asigurarea efectuării bilantului de mediu de catre fostul proprietar, în scopul stabilirii obligatiilor privind refacerea calitatii mediului în zona de impact a activitatii respective. Autoritatea competenta pentru protectia mediului revizuieste bilantul de mediu, stabileste programul pentru conformare, iar fostul proprietar negociaza cu noul proprietar asumarea unor obligatii anterioare si compensatiile de care va beneficia prin aplicarea masurilor de protectie si reconstructie ecologica.

Sectiunea a 2-a

Regimul substantelor si deseurilor periculoase, precum si al altor deseuri

Art. 16. Activitatile supuse unui regim special de gestionare si gospodarire privesc fabricarea, comercializarea si utilizarea substantelor periculoase si transportul, tranzitul, depozitarea temporara sau definitiva, distrugerea, manipularea, precum si importul si exportul de substante si deseuri periculoase.

Art. 17. Importul în România de deseuri de orice natura, în stare bruta sau prelucrata, este interzis, cu exceptia anumitor categorii de deseuri ce constituie resurse secundare de materii prime utile, în conformitate cu reglementarile dispuse prin acte normative propuse de autoritatea centrala pentru protectia mediului si aprobate de Guvern.

Tranzitul si exportul de deseuri de orice natura se pot realiza în conformitate cu acordurile si conventiile la care România este parte.

Art. 18. Activitatile prevazute la art. 16 si 17 sunt permise numai în baza acordului si/sau a autorizatiei de mediu.

Art. 19. Autoritatea centrala si agentiile pentru protectia mediului, dupa caz, supravegheaza si controleaza respectarea reglementarilor privind substantele si deseurile periculoase.

Art. 20. Autoritatile administratiei publice locale sunt obligate sa ia masuri de prevenire si limitare a impactului asupra mediului al substantelor si deseurilor de orice natura si sa anunte autoritatile teritoriale pentru mediu despre orice activitate neconforma cu reglementarile legale.

Art. 21. Autoritatile vamale controleaza si raspund de aplicarea prevederilor art. 18 referitoare la intrarea si iesirea substantelor si deseurilor periculoase din tara, pe baza reglementarilor autoritatii centrale pentru protectia mediului.

Art. 22. Persoanele fizice si juridice au urmatoarele obligatii în domeniu:

- a) sa tina evidenta stricta cantitate, caracteristici, mijloace de asigurare a substantelor si deseurilor periculoase, inclusiv recipientii si ambalajele acestora care intra în sfera lor de activitate, si sa furnizeze lunar autoritatilor competente pentru protectia mediului datele necesare;
- b) sa ceara acordul si/sau autorizatia de mediu si sa aplice reglementarile legale privind substantele si deseurile periculoase;
- c) sa asigure, prin sisteme proprii, supravegherea mediului, pe baza prevederilor din autorizatia de mediu, pentru identificarea si prevenirea riscurilor, sa tina evidenta rezultatelor si sa anunte iminenta sau producerea unor eliminari neprevazute sau a accidentelor, autoritatilor competente pentru protectia mediului si de aparare împotriva dezastrelor.

Art. 23. Autoritatea centrala pentru protectia mediului elaboreaza, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, reglementarile privind:

- a) amplasarea, amenajarea si supravegherea diferitelor tipuri de depozite;
- b) colectarea, prelucrarea, tratarea, neutralizarea deseurilor, precum si reciclarea celor re folosibile;
- c) transportul deseurilor;
- d) refacerea cadrului natural al zonelor deteriorate;
- e) instalatiile pentru incinerarea deseurilor industriale, menajere, agricole si altele;
- f) instalatiile de epurare a apelor uzate si a namolurilor;
- g) folosirea namolurilor, a apelor uzate, a deseurilor industriale, menajere si a celor rezultate din incinerare;
- h) procedura de autorizare pentru amplasarea si amenajarea depozitelor, transportul, incinerarea, prelucrarea si utilizarea deseurilor de orice fel;
- i) importul, exportul si tranzitul de deseuri si substante periculoase.

Art. 24. Controlul gospodarii deseurilor de orice fel revine autoritatilor pentru protectia mediului si celorlalte autoritati competente, potrivit legii.

Art. 25. Autoritatile administratiei publice locale, persoanele fizice si juridice, care au în profilul lor activitati supuse reglementarilor cuprinse în art. 23, au urmatoarele obligatii:

- a) sa ceara acordul si/sau autorizatia de mediu, conform art. 23 lit. h);
- b) sa depoziteze deseurile menajere, industriale, agricole sau altele, numai pe suprafete autorizate în acest scop;

- c) sa utilizeze, în cazul incinerarii deseurilor, numai instalatii omologate de catre autoritatile pentru protectia mediului si sanatate;
- d) sa amenajeze, conform competentelor atribuite prin lege, depozitele de deseuri;
- e) sa respecte conditiile de refacere a cadrului natural în zonele de depozitare prevazute în acordul si/sau autorizatia de mediu si sa garanteze, cu mijloace financiare, pentru aceasta;
- f) sa recupereze deseurile re folosibile si sa le valorifice prin unitati specializate;
- g) sa foloseasca pe terenurile agricole numai deseurile autorizate de autoritatile competente pentru protectia mediului, sanatate si agricultura;
- h) sa depoziteze în mediul subteran deseuri numai în cazul în care detin acordul si/sau autorizatia de mediu.

Sectiunea a 3-a

Regimul îngrasamintelor chimice si al pesticidelor

Art. 26. Îngrasamintele chimice, pesticidele si alte produse folosite în profilaxia fitosanitara, sanitar-umana si veterinara se produc numai prin tehnologii si biotehnologii autorizate. Produsele vor fi însoțite la livrare de normele tehnice de utilizare autorizate, în conditiile stabilite prin lege.

Art. 27. Ministerele competente, cu avizul autoritatii centrale pentru protectia mediului, au urmatoarele obligatii:

- a) sa reglementeze regimul produselor fitosanitare si al altor pesticide care se utilizeaza în profilaxia sanitar-umana si veterinara;
- b) sa organizeze, la nivel teritorial, rețeaua de laboratoare pentru analiza si controlul îngrasamintelor chimice si al pesticidelor, precum si ale concentratiilor pesticidelor în sol, recolte, furaje, produse agroalimentare vegetale si animale;
- c) sa întocmeasca lista cu îngrasamintele chimice si pesticidele din tara si strainatate, precum si cu limitele maxime admise ale concentratiilor pesticidelor, potrivit standardelor internationale.

Lista îngrasamintelor chimice si a pesticidelor se întocmeste în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi si se actualizeaza anual.

Art. 28. Autoritatea centrala pentru protectia mediului, împreuna cu autoritatile pentru agricultura, silvicultura, sanatate si serviciile descentralizate ale acestora în unitatile administrativ-teritoriale, dupa caz, supravegheaza si controleaza modul de aplicare a reglementarilor privind îngrasamintele chimice si pesticidele.

Art. 29. Persoanele fizice si juridice care produc, comercializeaza si/sau utilizeaza îngrasaminte chimice si pesticide au urmatoarele obligatii:

- a) sa ceara acordul si/sau autorizatia de mediu pentru fabricarea acestora;
- b) sa livreze, sa manipuleze, sa transporte si sa comercializeze îngrasamintele chimice si pesticidele ambalate cu inscriptii de identificare, avertizare, prescriptii de siguranta si folosire, în conditii în care sa nu provoace contaminarea mijloacelor de transport si a mediului;
- c) sa depoziteze îngrasamintele chimice si pesticidele numai ambalate si în locuri protejate;
- d) sa nu foloseasca îngrasamintele chimice si pesticidele în zonele sau pe suprafetele unde sunt instituite masuri speciale de protectie;
- e) sa se administreze pesticide cu mijloace aviatice numai cu avizul agentiilor pentru protectia mediului, directiilor sanitare si al comisiilor judetene de baza melifera si stuparit pastoral, potrivit reglementarilor în vigoare;
- f) sa aplice, în perioada înfloririi plantelor a caror polenizare se face prin insecte, numai acele tratamente cu pesticide care sunt selective fata de insectele polenizatoare;
- g) sa nu foloseasca momeli periculoase, cu exceptia cazurilor special autorizate.

Sectiunea a 4-a

Regimul privind asigurarea protectiei împotriva radiatiilor ionizante si securitatii surselor de radiatii

Art. 30. Regimul protectiei populatiei, mediului si a bunurilor materiale împotriva expunerii la radiatii ionizante si asigurarea securitatii surselor de radiatii se realizeaza prin aplicarea diverselor proceduri si

echipamente pentru mentinerea dozelor si riscurilor la nivelul rational cel mai scazut, în limitele admise si în scopul prevenirii accidentelor, limitarii si înlaturarii consecintelor acestora.

Art. 31. Activitatile în domeniul nuclear necesita asigurarea mijloacelor de protectie si securitate si se pot desfasura numai în baza acordului si autorizatiei de mediu, eliberate potrivit art. 8.

Acordul si autorizatia de mediu privind instalatiile cu risc nuclear major centrale nucleare electrice, reactoare de cercetare, uzine de fabricare a combustibilului nuclear si depozite finale de combustibil nuclear ars se emit de catre Guvern.

Art. 32. Autoritatea competenta în domeniul nuclear elaboreaza norme tehnice, standarde si regulamente de aplicare privind:

- a) protectia populatiei si a mediului în zone de risc nuclear;
- b) protectia fizica a materialelor si a instalatiilor nucleare;
- c) nivelurile si planurile de interventie care privesc si evenimentele transfrontiera;
- d) transportul substantelor radioactive;
- e) proceduri specifice de autorizare.

Procedura de autorizare pentru instalatiile cu risc nuclear major se elaboreaza în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. 33. Controlul activitatilor nucleare se face de autoritatea centrala pentru protectia mediului si de alte autoritati competente potrivit legii.

Autoritatea centrala pentru protectia mediului are urmatoarele atributii:

- a) organizeaza monitorizarea radioactivitatii mediului pe întregul teritoriu al tarii;
- b) supravegheaza, controleaza si dispune luarea masurilor ce se impun pentru respectarea prevederilor legale privind radioprotectia mediului;
- c) colaboreaza cu organele competente în apararea împotriva dezastrelor.

Art. 34. Persoanele fizice si juridice care desfasoara activitati în domeniul nuclear au urmatoarele obligatii:

- a) sa respecte normele de radioprotectie si de securitate;
- b) sa evalueze, direct sau prin forurile autorizate, riscul potential, sa efectueze bilantul de mediu pentru activitatile existente si sa ceara autorizatie de mediu;
- c) sa aplice procedurile si sa prevada echipamentele pentru activitatile noi, care sa permita realizarea nivelului rational cel mai scazut al dozelor si riscurilor asupra populatiei si mediului, si sa ceara acord si autorizatie de mediu;
- d) sa tina evidenta stricta a surselor de radiatii ionizante si sa le asigure protectia fizica;
- e) sa aplice, prin sisteme proprii, programe de supraveghere a contaminarii radioactive a mediului si de evaluare a expunerii grupurilor critice populatia din zona de supraveghere care sa asigure ca nu vor fi încalcate conditiile prevazute în autorizatie, de eliminari de substante radioactive si ca dozele se vor mentine în limitele admise;
- f) sa mentina în stare de functionare capacitatea de monitorizare a mediului local pentru a depista orice contaminare radioactiva semnificativa care ar rezulta dintr-o eliminare accidentala de substante radioactive;
- g) sa efectueze înregistrarea rezultatelor supravegherii si a dozelor estimate pentru grupurile critice;
- h) sa raporteze, la intervalele stabilite, rezultatele înregistrarilor autoritatilor competente;
- i) sa raporteze prompt autoritatii competente orice crestere semnificativa a contaminarii mediului si daca aceasta se datoreaza sau nu activitatii desfasurate;
- j) sa verifice continuu exactitatea presupunerilor facute prin evaluarile probabilistice privind consecintele radiologice ale eliberarilor radioactive.

CAPITOLUL III

Protectia resurselor naturale si conservarea biodiversitatii

Art. 35. Autoritatea centrala pentru protectia mediului, cu consultarea autoritatilor centrale de specialitate care gestioneaza resursele naturale, elaboreaza, pe baza prezentei legi, reglementari tehnice

privind măsurile de protecție a ecosistemelor, de conservare a biodiversității, de gospodărire durabilă a resurselor naturale și pentru asigurarea sănătății umane.

La proiectarea lucrărilor care pot modifica cadrul natural al unei zone este obligatorie procedura de evaluare a impactului asupra acesteia, urmată de avansarea soluțiilor tehnice de menținere a zonelor de habitat natural, de conservare a funcțiilor ecosistemelor și de ocrotire a organismelor vegetale și animale, inclusiv a celor migratoare, cu respectarea alternativei și a condițiilor impuse prin acordul și/sau autorizația de mediu, precum și monitorizarea proprie până la îndeplinirea acestora. Suprafețele terestre și acvatice supuse unui regim de conservare ca habitate naturale sau pentru refacere ecologică sunt gestionate de detinatorii legali numai în cazul în care aceștia se angajează să aplice măsurile de conservare stabilite de autoritatea centrală pentru protecția mediului.

Detinatorii cu orice titlu, care aplică aceste măsuri, sunt scutiți de impozit; detinatorii particulari vor fi compensați în raport cu valoarea lucrărilor de refacere întreprinse. Protejarea unor specii și organisme rare amenințate cu dispariția, conservarea biodiversității și instituirea de arii protejate, precum și măsurile stabilite de autoritățile pentru protecția mediului sunt prioritare în raport cu alte interese. Autoritatea centrală pentru protecția mediului, cu consultarea Academiei Române și a Comisiei Naționale UNESCO, stabilește criteriile pentru instituirea ariilor protejate și de conservare a biodiversității.

Secțiunea 1

Protecția apelor și a ecosistemelor acvatice

Art. 36. Protecția apelor de suprafață și subterane și a ecosistemelor acvatice are ca obiect menținerea și ameliorarea calității și productivității naturale ale acestora, în scopul evitării unor efecte negative asupra mediului, sănătății umane și bunurilor materiale.

Art. 37. Autoritatea centrală pentru protecția mediului elaborează, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, reglementările privind:

- a) normele tehnice referitoare la protecția apelor și a ecosistemelor acvatice, inclusiv a populației umane în cazul poluărilor accidentale și în context transfrontieră;
- b) procedura de autorizare pentru exploatarea surselor de apă și a ecosistemelor acvatice, realizarea construcțiilor hidrotehnice pentru lucrările de îndiguire și regularizare a cursurilor de apă, de irigații și de desecare-drenaj;
- c) standardele de emisie;
- d) standardele de calitate a apelor;
- e) cerințele de evacuare, epurare a apelor uzate și limitare a evacuării de efluenți în ape.

Art. 38. Controlul respectării reglementărilor de protecție a apelor și a ecosistemelor acvatice este organizat și exercitat de către autoritățile de mediu, de ape, sănătate și de alte autorități, potrivit competențelor legale.

Art. 39. Autoritățile pentru protecția mediului, pentru gospodărirea apelor, împreună cu autoritățile navigației, supraveghează și controlează respectarea prevederilor și aplică măsurile legale privind protecția apelor ca urmare a activităților de navigație, respectând convențiile internaționale în domeniul la care România este parte.

Art. 40. Persoanele fizice și juridice au următoarele obligații:

- a) să ceară acordul și/sau autorizația de mediu pentru activitățile prevăzute în anexa nr. II la prezenta lege. Sunt exceptate de la autorizare puturile forate la adâncimi până la 50 m pentru satisfacerea cerințelor gospodăriilor individuale;
- b) să respecte standardele de emisie și de calitate a apelor, prevederile din acordul și din autorizația de mediu și să pună la dispoziție laboratoarele autorizate, la termenele stabilite, probele de apă pentru analiză;
- c) să nu arunce și să nu depoziteze pe maluri, în albiile râurilor și în zonele umede, deseuri de orice fel și să nu introducă în acestea explozibile, tensiune electrică, narcotice sau alte substanțe periculoase;
- d) să nu spele în apele naturale autovehicule, utilaje și ambalaje care au în conținut uleiuri, combustibili

lichizi, lubrifianti, substante periculoase sau pesticide;

e) sa execute toate lucrarile de refacere a resurselor naturale, de asigurare a migrarii faunei acvatice si de ameliorare a calitatii apei, prevazute cu termen în acordul si în autorizatia de mediu, si sa monitorizeze zona de impact;

f) sa se doteze, în cazul detinerii de nave, platforme plutitoare sau foraje marine, cu instalatii de stocare sau de tratare a deseurilor, instalatii de epurare a apelor uzate si racorduri de descarcare a acestora în instalatii de mal sau plutitoare;

g) sa amenajeze porturile cu instalatii de colectare, prelucrare, reciclare sau neutralizare a deseurilor petroliere, menajere sau de alta natura, stocate pe navele fluviale si maritime, si sa constituie echipe de interventie în caz de poluare accidentala a apelor si a zonelor de coasta;

h) sa nu evacueze ape uzate de pe nave sau platforme plutitoare direct în apele naturale si sa nu arunce de pe acestea nici un fel de deseuri.

Sectiunea a 2-a

Protectia atmosferei

Art. 41. Prin protectia atmosferei se urmareste prevenirea, limitarea deteriorarii si ameliorarea calitatii acesteia pentru a evita manifestarea unor efecte negative asupra mediului, sanatatii umane si a bunurilor materiale.

Art. 42. Autoritatea centrala pentru protectia mediului promoveaza politicile regionale si globale, fundamentând principiile si actiunile specifice, atât la nivel national, cât si local, privind protectia atmosferei.

Politica nationala de protectie a atmosferei consta în principal din urmatoarele:

a) introducerea de tehnici si tehnologii adecvate pentru retinerea poluantilor la sursa;

b) gestionarea resursei de aer, în sensul reducerii emisiilor de poluanti pâna la realizarea celor mai scazute niveluri si care sa nu depaseasca capacitatea de regenerare a atmosferei;

c) gestionarea resursei de aer, în sensul asigurarii calitatii corespunzatoare securitatii sanatatii umane;

d) modernizarea si perfectionarea sistemului national de monitorizare integrata a calitatii aerului.

Art. 43. Autoritatea centrala pentru protectia mediului, cu consultarea ministerelor competente, elaboreaza normele tehnice, standardele si regulamentele de aplicare privind:

a) calitatea aerului în functie de factorii poluanti din atmosfera;

b) emisiile de poluanti atmosferici pentru surse fixe si mobile, precum si conditiile de restrictie sau de interdictie pentru utilizare, inclusiv pentru substantele care afecteaza stratul de ozon;

c) calitatea combustibililor si carburantilor, precum si reglementarile privind vânzarea-cumpararea si transportul acestora;

d) pragul fonic si reglementari pentru limitarea zgomotelor;

e) supravegherea calitatii aerului, proceduri de prelevare si analiza, amplasarea punctelor si instrumentelor pentru probare si analiza, frecventa masuratorilor si altele;

f) identificarea, supravegherea si controlul agentilor economici a caror activitate este generatoare de risc potential si/sau de poluare atmosferica;

g) sistemul de notificare rapida, în caz de poluare acutaa atmosferei cu efecte transfrontiera, a autoritatilor desemnate cu aplicarea Conventiei privind efectele transfrontiera ale accidentelor industriale.

Normele tehnice, regulamentele de aplicare, respectiv standardele, se elaboreaza în termen de un an, respectiv 2 ani de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. 44. Autoritatea centrala pentru protectia mediului supravegheaza si controleaza aplicarea prevederilor legale privind protectia atmosferei, în care scop:

a) constata aparitia episoadelor de poluare a atmosferei, da alerta si/sau emite prognoze legate de acestea;

b) dispune încetarea temporara sau definitiva a activitatilor generatoare de poluare, în vederea aplicarii unor masuri de urgenta sau pentru nerespectarea programului pentru conformare;

c) solicita masuri tehnologice, aplica restrictii si interdictii în vederea prevenirii, limitarii sau eliminarii emisiilor de poluanti;

d) aplica sanctiunile prevazute de lege în caz de nerespectare a masurilor dispuse.

Art. 45. Proprietarii si detinatorii legali de teren sunt obligati sa întretina si sa extinda perdelele si aliniamentele de protectie, spatiile verzi, parcurile, gardurile vii pentru îmbunatatirea capacitatii de regenerare a atmosferei, protectia fonica si eoliana.

Art. 46. Autoritatile vamale au obligatia sa nu permita intrarea/iesirea din tara a surselor mobile poluante care nu respecta dispozitiile autoritatilor competente, conform legii.

Art. 47. Persoanele fizice si juridice au urmatoarele obligatii în domeniu:

a) sa respecte reglementarile privind protectia atmosferei, adoptând masuri tehnologice adecvate de retinere si neutralizare a poluantilor atmosferici;

b) sa doteze instalatiile tehnologice, care sunt surse de poluare, cu sisteme de masura, sa asigure corecta lor functionare, sa asigure personal calificat si sa furnizeze, la cerere sau potrivit programului pentru conformare, autoritatilor pentru protectia mediului, datele necesare;

c) sa îmbunatateasca performantele tehnologice în scopul reducerii emisiilor si sa nu puna în exploatare instalatiile prin care se depasesc limitele maxime admise;

d) sa asigure, la cererea autoritatilor pentru protectia mediului, diminuarea, modificarea sau încetarea activitatii generatoare de poluare;

e) sa asigure masuri si dotari speciale pentru izolarea si protectia fonica a surselor generatoare de zgomot si vibratii, sa verifice eficienta acestora si sa puna în exploatare numai pe cele care nu depasesc pragul fonic admis.

Sectiunea a 3-a

Protectia solului, a subsolului si a ecosistemelor terestre

Art. 48. Protectia solului, a subsolului si a ecosistemelor terestre, prin masuri adecvate de gospodarire, conservare, organizare si amenajare a teritoriului, este obligatorie pentru toti detinatorii, indiferent cu ce titlu.

Art. 49. Autoritatea centrala pentru protectia mediului, cu consultarea ministerelor competente, stabileste:

a) sistemul de monitorizare a calitatii solului în scopul cunoasterii starii actuale si a tendintelor de evolutie a acesteia;

b) reglementarile privind protectia calitatii solului, subsolului, a ecosistemelor terestre si conservarea biodiversitatii;

c) procedura de autorizare privind probleme de protectie a mediului, cuprinse în planurile de amenajare a teritoriului, amenajarea torentilor pentru întocmirea amenajamentelor silvice, combaterea eroziunii solurilor, foraje de studii si prospectiuni geologice si hidrogeologice, precum si pentru activitati miniere de extractie;

d) reglementari privind refacerea cadrului natural în zonele în care solul, subsolul si ecosistemele terestre au fost afectate de fenomene naturale sau de activitati cu impact negativ asupra mediului.

Art. 50. Autoritatile centrale pentru agricultura si silvicultura au urmatoarele obligatii:

a) sa elaboreze reglementari privind sistemele de agricultura, технологиile de cultura a plantelor si de crestere a animalelor, regenerarea padurilor, recoltarea, colectarea si transportul lemnului si standardele de calitate a solurilor, în scopul mentinerii si ameliorarii acestora, eliminarii consecintelor negative asupra ecosistemelor terestre si acvaticice si asigurarii conservarii functiilor specifice, biodiversitatii si habitatelor naturale si sa le comunice autoritatii centrale pentru protectia mediului;

b) sa tina evidenta terenurilor devenite improprie pentru productia agricola si sa ofere, la solicitarea detinatorilor, asistenta tehnica de specialitate pentru ameliorarea sau schimbarea folosintei;

c) sa îndrume si sa exercite controlul tehnic de specialitate pentru lucrarile de îmbunatatiri funciare si agropedoameliorative;

d) sa îndrume si sa ofere asistenta tehnica, la cererea cultivatorilor de terenuri, privind cele mai

adecvate tehnici si tehnologii de gospodarire si ameliorare a solurilor.

Art. 51. Controlul asupra respectarii reglementarilor legale privind protectia si conservarea, ameliorarea si folosirea judicioasa a solurilor, a subsolului si a ecosistemelor terestre se organizeaza si se exercita de autoritatile pentru protectia mediului, precum si, dupa caz, de alte autoritatile administratiei publice competente, potrivit dispozitiilor legale.

Art. 52. Detinatorii de terenuri cu orice titlu, în scopul asigurarii protectiei calitatii solurilor, au urmatoarele obligatii:

- a) sa previna, pe baza reglementarilor în domeniu, deteriorarea calitatii solurilor;
- b) sa asigure la amplasarea, proiectarea, construirea si punerea în functiune a obiectivelor de orice fel, ca si la schimbarea destinatiei terenurilor, conditiile prevazute în acord si în autorizatia de mediu;
- c) sa nu arda miristile, stuful, tufarisurile sau vegetatia ierboasa, fara autorizatie din partea autoritatii competente pentru protectia mediului.

Art. 53. Detinatorii, cu orice titlu, ai padurilor, vegetatiei forestiere din afara fondului forestier si pajistilor au urmatoarele obligatii:

- a) sa mentina suprafata împadurita a vegetatiei forestiere din afara fondului forestier, inclusiv a jnepenisurilor, tufisurilor si pajistilor existente, fiind interzisa reducerea acestora, cu exceptia cazurilor prevazute de lege;
- b) sa exploateze masa lemnoasa numai în limita posibilitatii padurilor, stabilita de amenajamentele silvice si aprobata prin lege;
- c) sa asigure respectarea regulilor silvice de exploatare si transport tehnologic al lemnului, stabilite conform legii, în scopul mentinerii biodiversitatii padurilor si a echilibrului ecologic;
- d) sa respecte regimul silvic pentru împadurirea suprafetelor exploatate, stabilit de autoritatea centrala pentru silvicultura, în acord cu conditiile de utilizare durabila a padurilor, prevazute de autoritatea centrala pentru protectia mediului;
- e) sa asigure aplicarea masurilor speciale de conservare pentru padurile cu functii deosebite de protectie, situate pe terenuri cu pante foarte mari, cu procese de alunecare sieroziune, pe grohotisuri, stâncarii, la limita superioara de altitudine a vegetatiei forestiere, precum si pentru alte asemenea paduri;
- f) sa respecte regimul silvic stabilit pentru conservarea vegetatiei lemnoase de pe pasunile împadurite care îndeplinesc functii de protectie a solului si a resurselor de apa;
- g) sa asigure exploatarea rationala, organizarea si amenajarea pajistilor, în functie de capacitatea de refacere a acestora;
- h) sa exploateze resursele padurii, fondul cinegetic si piscicol, în limitele potentialului de regenerare, potrivit prevederilor legale;
- i) sa sesizeze autoritatile pentru protectia mediului despre accidente sau activitati care afecteaza ecosistemele forestiere sau alte asemenea ecosisteme terestre.

Art. 54. Persoanele fizice sau juridice, care prospecteaza sau exploateaza resursele subsolului, au urmatoarele obligatii:

- a) sa ceara acord si/sau autorizatie de mediu, potrivit legii, si sa respecte prevederile acestora;
- b) sa refaca terenurile afectate, aducându-le la parametrii productivi si ecologici naturali sau la un nou ecosistem functional, în conformitate cu prevederile si termenii din acordul si/sau din autorizatia de mediu, garantând mijloace financiare pentru aceasta si monitorizând zona;
- c) sa anunte autoritatile pentru protectia mediului sau pe cele competente, potrivit legii, despre orice situatii accidentale care pun în pericol ecosistemul terestru si sa actioneze pentru refacerea acestuia.

Sectiunea a 4-a

Regimul ariilor protejate si al monumentelor naturii

Art. 55. Pentru conservarea unor habitate naturale, a biodiversitatii care defineste cadrul biogeografic al tarii, precum si a structurilor si formatiunilor naturale cu valoare ecologica, stiintifica si peisagistica, se mentine si se dezvolta reseaua nationala de arii protejate si de monumente ale naturii.

Ariile protejate si monumentele naturii se declara prin acte sau reglementari cu caracter normativ, inclusiv prin amenajamentele silvice; cele declarate pâna la data intrarii în vigoare a prezentei legi își pastreaza aceasta calitate. Ariile protejate sunt evidentiata în planurile de urbanism si de amenajare a teritoriului, aprobate conform legii.

Art. 56. Autoritatea centrala pentru protectia mediului:

- a) la propunerea Academiei Române, declara noi zone pentru extinderea rețelei nationale de arii protejate si monumente ale naturii si le încadreaza pe categorii;
- b) organizeaza rețeaua de supraveghere, de paza a ariilor protejate si a monumentelor naturii si stabileste regimul lor de administrare si de abordare turistica;
- c) controleaza modul de aplicare a reglementarilor de catre cei ce administreaza ariile protejate si monumentele naturii;
- d) elaboreaza, editeaza, tine la zi si difuzeaza "Catalogul ariilor protejate si al monumentelor naturii", precum si "Cartea rosie a speciilor de plante si animale" din România.

Art. 57. Autoritatile administratiei publice locale asigura informarea agentilor economici, a populatiei si a turistilor cu privire la existenta în zona a ariilor protejate si a monumentelor naturii, la semnificatia lor, la regulile si restrictiile stabilite, precum si la sanctiunile aplicabile pentru nerespectarea statutului acestora.

Art. 58. Autoritatile administratiei publice locale, la solicitarea agentiilor pentru protectia mediului, a altor organizatii interesate, persoane fizice sau juridice, pe baza documentatiei avizate de catre Academia Româna, pot sa puna sub ocrotire provizorie, în vederea declararii, arii protejate sau monumente ale naturii ori anumite obiective care justifica aceasta.

Art. 59. Detinatorii de suprafete terestre sau acvatice limitrofe ariilor protejate, monumentelor naturii sau pe ale caror terenuri s-au identificat elemente susceptibile de a fi ocrotite sunt obligati sa respecte statutul acestora pentru a asigura transmiterea lor generatiilor viitoare.

Art. 60. Culegerea si comercializarea plantelor, capturarea prin orice mijloace, detinerea si comercializarea animalelor declarate monumente ale naturii, precum si dislocarea, detinerea si comercializarea unor piese mineralogice, speologice si paleontologice, provenite din locuri declarate monumente ale naturii, sunt interzise. Introducerea pe teritoriul tarii, cu exceptia cazurilor prevazute de lege, de culturi de microorganisme, plante si animale vii, fara acordul eliberat de autoritatea centrala pentru protectia mediului, cu consultarea Academiei Române, este interzisa.

Sectiunea a 5-a

Protectia asezarilor umane

Art. 61. În procesul de dezvoltare social-economica, al planurilor de urbanism si amenajare a teritoriului si a localitatilor este obligatorie respectarea principiilor ecologice, pentru asigurarea unui mediu de viata sanatos. În acest scop, consiliile locale, precum si, dupa caz, persoanele fizice si juridice raspund pentru:

- a) îmbunatatirea microclimatului urban, prin amenajarea si întretinerea izvoarelor si a luciilor de apa din interiorul localitatilor si din zonele limitrofe acestora, înfrumusetarea si protectia peisajului si mentinerea curateniei stradale;
- b) amplasarea obiectivelor industriale, a cailor si mijloacelor de transport, a rețelilor de canalizare, a statiilor de epurare, a depozitelor de deseuri menajere, stradale si industriale si a altor obiective si activitati, fara a se prejudicia salubritatea, ambientul, spatiile de odihna, tratament si recreere, starea de sanatate si de confort a populatiei;
- c) respectarea regimului de protectie speciala a localitatilor balneoclimaterice, a zonelor de interes turistic si de agrement, a monumentelor istorice, a ariilor protejate si a monumentelor naturii. Sunt interzise amplasarea de obiective si desfasurarea unor activitati cu efecte daunatoare în perimetrul si în zonele de protectie a acestora;
- d) adoptarea elementelor arhitecturale adecvate, optimizarea densitatii de locuire, concomitent cu mentinerea, întretinerea si dezvoltarea spatiilor verzi, a parcurilor, a aliniamentelor de arbori si a

perdelor de protectie stradala, a amenajamentelor peisagistice cu functie ecologica, estetica si recreativa;

e) reglementarea, inclusiv prin interzicerea, temporara sau permanenta, a accesului anumitor tipuri de autovehicule sau a desfasurarii unor activitati generatoare de disconfort pentru populatie în anumite zone ale localitatilor cu predominanta spatiilor de locuit, zone destinate tratamentului, odihnei, recreerii si agrementului;

f) adoptarea de masuri obligatorii, pentru toate persoanele fizice si juridice, cu privire la întretinerea si înfrumusetarea cladirilor, a curtilor si împrejurimilor acestora, a spatiilor verzi din curti si dintre cladiri, a arborilor si arbustilor decorativi;

g) initierea pe plan local a unor proiecte de amenajare a grupurilor igienico-sanitare si de întretinere si dezvoltare a canalizarii stradale.

Art. 62. Autoritatile pentru protectia mediului precizeaza, la eliberarea acordului de mediu pentru planurile de urbanism si amenajarea teritoriului, masurile de mentinere si ameliorare a fondului peisagistic natural si antropic al fiecarei zone si localitati, zonele deteriorate si conditiile de refacere peisagistica si ecologica a acestora si de dezvoltare a spatiilor verzi si controleaza realizarea acestora.

Art. 63. Autoritatile administratiei publice locale, persoanele fizice si juridice care administreaza domeniul public au obligatia sa asigure realizarea masurilor si a conditiilor prevazute la art. 62.

Schimbarea destinatiei terenurilor amenajate ca spatii verzi prevazute în planurile urbanistice se face potrivit legii.

Art. 64. Autoritatile pentru protectia mediului si consiliile locale vor initia actiuni de informare si participare, prin dezbatere publica privind programele de dezvoltare urbanistica si gospodarie comunala, asupra importantei masurilor destinate protectiei mediului si asezarilor umane.

CAPITOLUL IV

Atributii si raspunderi

Sectiunea 1

Atributii si raspunderi ale autoritatilor pentru protectia mediului

Art. 65. Autoritatea centrala pentru protectia mediului are urmatoarele atributii si raspunderi:

a) elaboreaza si promoveaza strategia nationala de mediu pentru dezvoltarea durabila, în termen de un an de la intrarea în vigoare a prezentei legi;

b) elaboreaza recomandările pentru strategiile sectoriale si politica de mediu, stabilind termene în concordanta cu etapele parcurse în tranzitia catre economia de piata, precum si planificarea de mediu corelata cu cea de amenajare a teritoriului si de urbanism, restaurarea si reconstructia ecologica, în scopul asigurarii strategiei nationale de mediu;

c) creeaza cadrul organizatoric care sa permita accesul la informatii si participarea la deciziile privind mediul politici, reglementari, proceduri de autorizare, planuri de dezvoltare a teritoriului si urbanism pentru celelalte autoritati ale administratiei publice centrale si locale, a organizatiilor neguvernamentale si populatiei;

d) initiaza proiecte de legi, norme tehnice, reglementari, proceduri si directive în concordanta cu standardele internationale; avizeaza normele si alte reglementari elaborate de alte ministere si departamente, privitoare la activitati cu impact negativ asupra mediului, sau de catre organizatii de protectia mediului si controleaza aplicarea acestora. Proiectele de legi speciale, mentionate la cap. VI, vor fi initiate în termen de pâna la 2 ani, iar reglementarile în termen de pâna la un an de la intrarea în vigoare a prezentei legi, cu exceptia cazurilor în care este altfel prevazut în prezenta lege;

e) organizeaza sistemul national de monitorizare integrata de fond si de impact, pentru toti factorii de mediu si sistemul de inspectie privind mediul, în termen de un an de la intrarea în vigoare a prezentei legi;

f) creeaza cadrul institutional-administrativ pentru identificarea si promovarea programelor de cercetare, pentru formarea si instruirea unui personal calificat pentru supraveghere, analiza, evaluare si control al mediului si atesta acest personal;

- g) numeste comisii de experti, când este cazul, pentru revizuirea bilantului de mediu; autorizeaza laboratoarele proprii pentru controlul calitatii mediului, al substantelor si deseurilor periculoase, al pesticidelor si indica tipurile de analize cerute si laboratoarele de referinta;
- h) elaboreaza si implementeaza programe; elaboreaza materiale educative privind importanta protectiei mediului;
- i) urmareste aplicarea programului si a masurilor pentru respectarea conventiilor internationale la care România este parte pe linie de mediu;
- j) urmareste si analizeaza aplicarea prezentei legi si întocmeste anual rapoarte privind starea mediului, pe care le prezinta Guvernului; rapoartele se publica;
- k) colaboreaza cu organizatii si autoritati similare din alte tari si reprezinta Guvernul în relatiile internationale pe linie de protectie a mediului;
- l) propune Guvernului reduceri sau scutiri de taxe, impozite, precum si alte facilitati fiscale pentru titularii activitatilor care înlocuiesc substantele periculoase în procesul de fabricatie sau investesc în procesele tehnologice si produse care reduc impactul sau riscul de impact negativ asupra mediului, ca si pentru cei care realizeaza masurile speciale de protectie, conservare si reconstructie ecologica, stabilite de autoritatea centrala pentru protectia mediului;
- m) aplica sanctiuni titularilor activitatilor pentru neconformare;
- n) publica directive si îndruma celelalte ministere si departamente, agentii economici, persoanele fizice si juridice, în scopul diminuarii efectelor negative ale activitatilor economice asupra mediului si încurajarii tehnicilor si tehnologiilor adecvate pentru mediu;
- o) pune la dispozitie celor interesati datele centralizate privind starea de mediu, programele si politica centrala de protectie a mediului;
- p) se consulta periodic cu reprezentantii organizatiilor neguvernamentale si cu alti reprezentanti ai societatii civile pentru stabilirea strategiei generale de mediu si luarea deciziilor în cazuri care pot afecta mediul;
- r) pregateste, în colaborare cu Ministerul Finantelor, aplicarea de noi instrumente financiare care favorizeaza protectia si îmbunatatirea calitatii factorilor de mediu, în conformitate cu cele aplicate pe plan international;
- s) organizeaza, în termen de 2 ani de la promulgarea prezentei legi, corpul de control ecologic;
- t) în situatii speciale, constatate pe baza datelor obtinute din supravegherea mediului, autoritatea centrala de mediu are împuternicirea de a declara, cu informarea Guvernului, zone de risc înalt de poluare în anumite regiuni ale tarii si obligatia de a elabora, împreuna cu alte institutii centrale si autoritatile locale, programe speciale pentru înlaturarea riscului survenit în aceste zone. Dupa eliminarea factorilor de risc înalt de poluare, pe baza noilor date rezultate din supravegherea evolutiei starii mediului, zona respectiva este declarata reintrata în normalitate.

Art. 66. Agentiile pentru protectia mediului îndeplinesc la nivel teritorial atributiile si raspunerile autoritatii centrale pentru protectia mediului careia i se subordoneaza, potrivit art. 65 lit. b), c), d), h), i), j), m), o), p), r) si t), si fac raport cu privire la activitatile desfasurate pe perioada anului financiar si a aplicarii programelor de mediu, pe care îl publica în presa locala.

Art. 67. Pentru exercitarea functiilor sale autoritatea centrala pentru protectia mediului:

- a) solicita informatiile necesare: ministerelor, autoritatilor administratiei publice locale, persoanelor fizice si juridice, cu referire la prevederile art. 65 lit. a), b), d), e), f), h), i), j), l), p), r) si t);
- b) numeste pe inspectorii sefi si acrediteaza inspectorii la nivel teritorial.

Art. 68. Inspectorii numiti de autoritatea centrala pentru protectia mediului, pentru a-si exercita atributiile pot intra, în conditiile legii, cu autorizatia autoritatilor de mediu, oricând si în orice incinta unde se desfasoara o activitate generatoare de impact negativ asupra mediului. Persoana fizica sau juridica prejudiciata, ca urmare a exercitarii atributiilor de inspectie, poate depune plângere la instanta judecatoreasca competenta, în termen de 30 de zile de la data constatarii acesteia. Quantumul compensatiei pentru eventualele daune

produse se stabileste prin acordul partilor, iar în caz de neînțelegeri, de catre instanta competenta.
Sectiunea a 2-a

Atributii si raspunderi ale altor autoritati centrale si locale

Art. 69. Autoritatile administratiei publice centrale si locale sunt obligate sa comunice autoritatii centrale pentru protectia mediului, respectiv agentiilor teritoriale, toate informatiile solicitate conform art. 67 lit. a) si sa aplice prevederile prezentei legi.

Art. 70. Autoritatile administratiei publice centrale au urmatoarele obligatii:

- a) sa asigure în structura lor organizatorica compartimente cu atributii în protectia mediului, încadrate cu personal de specialitate;
- b) sa dezvolte, cu sprijinul autoritatii centrale pentru protectia mediului, programe de restructurare în acord cu strategia nationala pentru mediu si politicile de mediu si sa asiste pe agentii economici din subordine la implementarea programelor, pentru conformare;
- c) sa elaboreze normele si reglementarile specifice domeniului de activitate pe linia protectiei mediului si sa le înainteze pentru avizare autoritatii centrale pentru protectia mediului;
- d) sa semnaleze masura în care unele prevederi pot împiedica vreo autoritate sa actioneze eficient pentru protectia mediului si totodata sa arate progresul facut prin aplicarea prezentei legi.

Art. 71. Ministerul Sanatatii are urmatoarele atributii si raspunderi:

- a) supravegheaza evolutia starii de sanatate a populatiei în raport cu calitatea mediului;
- b) controleaza calitatea apei si a produselor alimentare;
- c) elaboreaza, în colaborare cu autoritatea centrala pentru protectia mediului, norme de igiena a mediului si controleaza respectarea acestora;
- d) raporteaza periodic despre influenta mediului asupra sanatatii populatiei si colaboreaza cu autoritatea centrala pentru protectia mediului în stabilirea si aplicarea masurilor privind ameliorarea calitatii vietii. Rapoartele se publica anual;
- e) colaboreaza cu celelalte ministere cu retea sanitara proprie în vederea cunoasterii exacte a starii de sanatate a populatiei si de protectie a mediului din domeniile lor de activitate.

Art. 72. Ministerul Apararii Nationale are urmatoarele atributii:

- a) elaboreaza norme si instructiuni specifice, în concordanta cu legislatia interna si cu respectarea principiilor ecologice ale protectiei mediului, pentru domeniile sale de activitate;
- b) supravegheaza respectarea de catre personalul Ministerului Apararii Nationale a normelor de protectia mediului pentru activitatile din zonele militare;
- c) controleaza actiunile si aplica sanctiuni pentru încalcarea de catre personalul Ministerului Apararii Nationale a legislatiei de protectia mediului în domeniul militar.

Art. 73. Ministerul Educatiei Nationale asigura adaptarea planurilor si programelor de învățământ, la toate nivelurile, în scopul însusirii notiunilor si principiilor de ecologie si de protectia mediului, pentru constientizarea, instruirea si formarea în acest domeniu.

Art. 74. Agentia Nationala pentru Stiinta, Tehnologie si Inovare*) promoveaza tematici de studii si programe de cercetare care raspund prioritatilor stabilite de autoritatea centrala pentru protectia mediului în acest domeniu.

Art. 75. Ministerul Transporturilor si Ministerul de Interne asigura, pe baza normelor avizate de autoritatea centrala pentru protectia mediului, controlul:

- a) gazelor de esapament;
- b) intensitatii zgomotelor si vibratiilor produse de auto vehicule;
- c) transportului de materiale.

Art. 76. Autoritatea Nationala pentru Turism**) si Ministerul Tineretului si Sportului elaboreaza programe educationale în scopul formarii unui comportament responsabil fata de mediu si încurajeaza aplicarea principiilor ecoturismului.

Art. 77. Autoritatile administratiei publice locale au urmatoarele atributii si raspunderi:

- a) supravegheaza aplicarea prevederilor din planurile de urbanism si amenajarea teritoriului, în acord

cu planificarea de mediu;

b) supravegheaza pe agentii economici din subordine pentru prevenirea eliminarii accidentale de poluanti sau depozitarii necontrolate de deseuri si dezvolta sisteme de colectare a deseurilor re folosibile;

c) adopta programe pentru dezvoltarea retelelor de canalizare, de colectare a apelor pluviale, de aprovizionare cu apa potabila, pentru spatii de epurare a apelor uzate ale localitatilor, precum si pentru transportul în comun;

d) asigura servicii cu specialisti în ecologia urbana si protectia mediului si colaboreaza în acest scop cu autoritatile competente pentru protectia mediului;

e) promoveaza o atitudine corespunzatoare a comunitatilor în legatura cu importanta protectiei mediului.

Art. 78. Autoritatile vamale îndeplinesc atributiile ce le revin prin prezenta lege.

Art. 79. Politia si Garda financiara sunt obligate sa acorde sprijin, la cerere, reprezentantilor autoritatilor pentru protectia mediului în exercitarea atributiilor lor.

Sectiunea a 3-a

Obligatiile persoanelor fizice si juridice

Art. 80. Protectia mediului constituie o obligatie a tuturor persoanelor fizice si juridice, în care scop:

a) solicita autoritatilor pentru protectia mediului acord si/sau autorizatie de mediu, dupa caz, potrivit prezentei legi;

b) asista persoanele împluternicite cu inspectia, punându-le la dispozitie evidenta masuratorilor proprii, toate documentele relevante, si le faciliteaza controlul activitatilor si prelevarea de probe;

c) se supun ordinului de încetare temporara sau definitiva a activitatii;

d) suporta costul pentru repararea prejudiciului si înlatura urmarile produse de acesta, restabilind conditiile anterioare producerii prejudiciului;

e) asigura sisteme proprii de supraveghere a instalatiilor si proceselor tehnologice si pentru analiza si controlul poluantilor pe raza de incidenta a activitatilor desfasurate si evidenta rezultatelor, în scopul prevenirii si evitarii riscurilor tehnologice si eliberarilor accidentale de poluanti în mediu si raporteaza lunar rezultatele supravegherii mediului autoritatii competente pentru protectia mediului;

f) informeaza autoritatile competente si populatia, în caz de eliminari accidentale de poluanti în mediu sau de accident major;

g) restructureaza, pentru activitatile existente, si propun, la solicitarea autorizatiei de mediu, programe pentru conformare, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi;

h) adopta solutii adecvate pentru mediu la propunerea proiectelor sau activitatilor noi, precum si pentru modificarea celor existente;

i) nu degradeaza mediul natural sau amenajat prin depozitari necontrolate de deseuri de orice fel.

Art. 81. Raspunderea pentru prejudiciu are caracter obiectiv, independent de culpa. În cazul pluralitatii autorilor, raspunderea este solidara. În cazul activitatilor generatoare de risc major, asigurarea pentru daune este obligatorie.

CAPITOLUL V

Sanctiuni

Art. 82. Încalcarea prevederilor prezentei legi atrage raspunderea civila, contraventionala sau penala, dupa caz.

Art. 83. Constituie contraventii urmatoarele fapte si se sanctioneaza astfel***):

*) Potrivit Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 56/1998, publicata în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 30 decembrie 1998, aprobata prin Legea nr. 157/1999, publicata în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 500 din 18 octombrie 1999, atributiile fostului Minister al Cercetarii si Tehnologiei au fost preluate de Agentia Nationala pentru Stiinta, Tehnologie si Inovare, organ de specialitate, cu personalitate juridica, în subordinea Guvernului.

**) Potrivit Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 56/1998, atributiile fostului Minister al Turismului

au fost preluate de Autoritatea Nationala pentru Turism, organ de specialitate, cu personalitate juridica, în subordinea Guvernului.

***) Quantumul amenzilor contravenționale a fost reactualizat prin Hotărârea Guvernului nr. 314/1998, publicata în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 221 din 17 iunie 1998.

1. Cu amenda de la 1.000.000 lei la 6.000.000 lei pentru persoane fizice și de la 5.000.000 lei la 30.000.000 lei pentru persoane juridice, pentru încălcarea prevederilor din lege, privind:

a) obligatiile autoritatilor publice centrale și locale mentionate la art. 9 alin. 3, art. 12 alin. 1, art. 15 alin. 2, art. 32, 39, 45, art. 61 lit. a), d)-f), art. 63 alin. 1, art. 69, art. 70 lit. a)-c), art. 71 lit. a)-d), art. 72, 73, 74, 75, 76, art. 77 lit. a)-e), art. 78 și 79;

b) cererea de acord/autorizatie mentionata la art. 52 lit. c);

c) reglementarile mentionate la art. 52 lit. a);

d) reglementarile pentru protectia ecosistemelor terestre mentionate la art. 53 lit. a), c) și la art. 80 lit. i).

2. Cu amenda de la 2.000.000 lei la 12.000.000 lei pentru persoane fizice și de la 10.000.000 lei la 60.000.000 lei pentru persoane juridice, pentru încălcarea prevederilor din lege privind:

a) obligatiile autoritatilor publice locale mentionate la art. 20, art. 25 lit. d) și f), art. 57, art. 61 lit. b) și art. 63 alin. 2;

b) furnizarea și utilizarea datelor corecte în elaborarea studiilor de impact mentionate la art. 12 alin. 3;

c) masurile, dotarile, prevederile legale mentionate la art. 47 lit. e) și art. 53 lit. h);

d) reglementarile pentru îngrasaminte chimice, pesticide și orice alte substante chimice, protectia apelor și arii protejate mentionate la art. 29 lit. c) și art. 40 lit. d).

3. Cu amenda de la 3.000.000 lei la 15.000.000 lei pentru persoane fizice și de la 15.000.000 lei la 75.000.000 lei pentru persoane juridice, pentru încălcarea prevederilor din lege privind:

a) obligatiile autoritatilor administratiei porturilor mentionate la art. 40 lit. g);

b) conformarea la dispozitiile autoritatii pentru protectia mediului, mentionate la art. 47 lit. d) și art. 80 lit. b);

c) cererea de acord/autorizatie mentionata la art. 16-18, art. 22 lit. b), art. 25 lit. a)-c), g), h), art. 29 lit. a), e) și g), art. 34 lit. b) și c), art. 35 alin. 2, art. 40 lit. a), art. 52 lit. b), art. 54 lit. a), art. 60 alin. 2 și art. 80 lit. a) și g);

d) standardele, normele, performantele tehnologice, mentionate la art. 34 lit. a), art. 40 lit. b) și art. 47 lit. c);

e) reglementarile pentru îngrasaminte chimice, pesticide și orice alte substante chimice, utilizarea de resurse de radiatii ionizante, protectia atmosferei și apelor, exploatarea rationala a resurselor naturale și respectarea regimului special de protectie, mentionate la art. 29 lit. b), d) și f), art. 34 lit. j), art. 40 lit. c), f) și h), art. 47 lit. a), art. 53 lit. b), art. 59, art. 60 alin. 1 și art. 61 lit. c);

f) sistemele proprii de supraveghere mentionate la art. 22 lit. c), art. 34 lit. e) și f) și art. 47 lit. b);

g) evidenta substantelor mentionate la art. 22 lit. a) și art. 34 lit. d), g) și h);

h) refacerea cadrului natural și/sau conservarea naturii, mentionata la art. 25 lit. e), art. 40 lit. e), art. 53 lit. f) și g) și art. 80 lit. d) și h).

4. Quantumul amenzilor se actualizeaza anual prin hotărâre a Guvernului.

Art. 84. Constatarea contravențiilor și aplicarea sanctiunilor se fac de către personalul împuternicit în acest scop de autoritatea publica centrala pentru protectia mediului, de către ofiterii și subofiterii de politie, de către personalul împuternicit al administratiei publice judetene și locale și de personalul Ministerului Apararii Nationale împuternicit în domeniile sale de activitate, potrivit competentelor legale. Împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sanctiunii se poate face plângere în termen de 30 de zile de la data comunicarii actului. Plângerile se solutioneaza de către judecatoria competenta.

Prevederile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sanctionarea contravențiilor, cu exceptia art. 25, 26 și 27, sunt aplicabile.

Art. 85. Constituie infractiuni faptele mentionate mai jos si se pedepsesc astfel:

1. Cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amenda de la 250.000 lei la 1.500.000 lei, daca acestea au fost de natura sa puna în pericol viata ori sanatatea umana, animala sau vegetala:

a) arderea miristilor, stufului, tufarisurilor si vegetatiei ierboase din ariile protejate si de pe terenurile supuse refacerii ecologice (art. 55 alin. 2 si 3);

b) defrisarea vegetatiei lemnoase din afara fondului forestier, situata pe terenuri cu pante foarte mari sau la limita superioara a vegetatiei forestiere [art 53 lit. e)];

c) provocarea de poluare accidentala, datorita nesupravegherii executarii lucrarilor noi, functionarii instalatiilor, echipamentelor tehnologice si de tratare si neutralizare, mentionate în prevederile acordului si/sau autorizatiei de mediu [art. 80 lit. e)];

d) provocarea de poluare prin evacuarea, cu stiinta, în apa, în atmosfera sau pe sol, a unor deseuri sau substante periculoase [art. 80 lit. i)].

2. Cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amenda de la 500.000 lei la 3.000.000 lei, daca faptele au fost de natura sa puna în pericol viata ori sanatatea umana, animala sau vegetala:

a) nerespectarea restrictiilor sau interdictiilor stabilite pentru protectia apelor si atmosferei [art. 36-39, art. 40 lit. a), b), c), e), f), g) si h) si art. 47 lit. a)-d)];

b) folosirea de momeli periculoase si de mijloace electrice pentru omorârea animalelor salbatice si a pestilor în scopul consumului sau comercializarii [art. 29 lit. g) si art. 40 lit. c)];

c) spalarea în apele naturale a ambalajelor de pesticide si de alte substante periculoase, precum si a utilajelor cu care s-au transportat sau aplicat acestea [art. 40 lit. d)];

d) producerea de zgomote peste limitele admise, daca prin aceasta se pune în pericol grav sanatatea umana [art. 47 lit. e)];

e) nerespectarea restrictiilor si a interdictiilor la vânat si pescuit ale unor specii protejate sau oprite temporar prin lege si în zonele cu regim de protectie integrala [art. 53 lit. h) si art. 60 alin. 1];

f) continuarea activitatii dupa suspendarea acordului sau autorizatiei de mediu (art. 10 alin. 2);

g) nesupravegherea si neasigurarea depozitelor de deseuri si substante periculoase [art. 22 lit. a) si art. 29 lit. c)].

3. Cu închisoare de la 1 la 5 ani:

a) eliberarea acordului si/sau autorizatiei de mediu fara documentatia obligatorie si completa (art. 9 alin. 3);

b) prezentarea în studiile si analizele de impact a unor concluzii si informatii false (art. 12 alin. 3);

c) introducerea în tara a unor deseuri sau substante periculoase în scopul depozitarii si/sau distrugerii (art. 17);

d) nesupunerea la testare a oricarei substante noi din tara sau strainatate (art. 16-18);

e) transportul sau tranzitul de pesticide, substante sau deseuri periculoase fara autorizatie [art. 16, 17 si art. 22 lit. b)];

f) omisiunea de a raporta prompt despre orice accident major [art. 22 lit. c)];

g) incinerarea deseurilor periculoase în instalatii neomologate [art. 25 lit. c)];

h) amenajarea, fara autorizatie, de depozite subterane sau de suprafata pentru deseuri